

O
U
T
D
O
O
R

Leer parachutespringen in één dag! In dit nummer 10% korting op een cursus

"Ik ren heel makkelijk een berg op. Ook op blote voeten in de sneeuw"

Interview met Wim Hoff, buitengewoon buitensporter

"Niet remmen als je alfaalt, dan gaat het juist mis"

4x4-rijden in de Ardennen

GRATIS outdoor-spullen in deze Outdoor Magazine

5e jaargang
zomer 1997
f7.95/Bfr. 170

EEN-SPRONG-IN-HET-DIEPE

Tekst en foto's Linda van Wij
en Guido Klein

Onze eigen medewerkster Linda van Wij

1001, 1002, 1003...parachutecontrole. Later zal een aantal cursisten bij de echte sprong van pure spanning vergeten te tellen

Om goed te leren parachute-springen is het natuurlijk noodzakelijk een cursus te volgen, maar wat houdt nu zo'n cursus eigenlijk in? Outdoor Magazine ging mee met een ééndaagse cursus parachute-springen van Skydive ACTIONS! in het Belgische Namen.

In een klein leslokaal, in de hangar van het vliegveld Namen, zitten de deelnemers een beetje zenuwachtig te wachten. Buiten waait een straffe wind. Vier mannen (Kok, Gert-Jan, Benno en Hendrik) en Linda, onze eigen Outdoor Magazine medewerkster, zullen deze zondag voor het eerst een zelfstandige parachute-sprong maken. Buiten waait een stevige wind, het is te hopen dat deze niet verder aanwakkert, want dan kunnen de sprongen mogelijk niet doorgaan, omdat het voor de beginners te hard waait. Ruud en Arie, onze cursusleiders, heten iedereen van harte welkom. Het leslokaal waar een groot gedeelte van de theorie-les zal worden gegeven, bestaat uit een rij tafels met stoelen, een grote luchtfoto van het vliegveld en een ouderwets schoolbord. Op een tafel staan de lesbenodigdheden: een parachute, een hoogtemeter en een helm. In het kort wordt uitgelegd wat er vandaag op het programma staat. Dan begint de les. Geconcentreerd kijken de toekomstige parachutisten naar de attributen die op tafel staan. De sfeer is goed en haast niemand kan wachten tot vanmiddag wanneer de grote sprong gemaakt mag worden. Ruud begint gelijk met de uitleg van het belangrijkste uitrustingsstuk van vandaag: de parachute. Nu wordt alles alleen in woorden uitgelegd, maar straks zal er ook nog een parachute worden geopend en het verhaal worden herhaald. Op deze manier hoopt Ruud dat de cursisten zich een juist beeld kunnen vormen bij de eerder vertelde informatie. Maar het is niet alleen informatie

geven, ook worden Hendrik, Kok, Linda, Benno en Gert-Jan op hun kennis getest of ze goed hebben opgelet. Als een echte schoolmeester vuurt Ruud vragen op ze af. Ik kijk naar Linda. Gebiologeerd kijkt en luistert ze naar de instructeur voor de klas. Maar ook de andere cursisten laten zich niet onbetuigd. Tot grote tevredenheid van Ruud vragen zij, zodra ze iets niet volledig begrijpen of als ze iets zeker willen weten, hem het hemd van het lijf. Gezien de eisen die worden gesteld is het ook logisch dat iedereen zo actief meedoet. Aan het einde van de dag moeten de cursisten namelijk een test examen afleggen en alleen als ze daarvoor slagen, mogen ze de sprong maken. Er zal vanmiddag worden gesprongen van 1200 meter hoogte, oftewel om in vliegerstermen te spreken, vierduizend feet.

Het grootste deel van de dag wordt besteed aan de theorie, die nodig is om een sprong uit het vliegtuig tot een goed einde te brengen. Het is van het grootste belang dat onbekende termen als flare, twister, slider en stuurlijnen bekende begrippen worden. Voor het openen van de reserveparachute geldt dit al helemaal. Keer op keer worden de procedures droog geoefend totdat iedereen alle handelingen snel en consequent kan uitvoeren. Een fout tijdens het willen openen van je reserve-parachute kan namelijk fataal zijn. Veel aandacht is er voor de aftel procedure bij het verlaten van het vliegtuig. De cursisten moeten het standaardzinnetje opzeggen: duizendéén,

Hangend aan de oefenparachute kunnen de meest uiteenlopende situaties worden geoefend

Zweven en nog eens zweven, ruim een kilometer lager zijn de mensen kleine stipjes en de huizen net lego-blokjes

duizendtwee, duizenddrie... parachutecontrole. Duizendéén, duizendtwee, duizenddrie... parachutecontrole, klinkt het uit vijf kelen tegelijk. De uitleg bij deze zin is simpel. Mocht de parachute na dit tellen nog niet geopend zijn, dan moet de noodprocedure worden uitgevoerd. De inzet van de deelnemers is fanatiek. Het is dan ook niet verwonderlijk dat ze eerder dan gepland klaar zijn met dit gedeelte van de theorie. Tijd voor koffie.

Na de rust waarin de gegeven informatie rustig in de hersenen kan worden opgeslagen, is het tijd om de werking van een parachute eens van dichtbij te bekijken. Het leslokaal wordt voor de hangar vervuld. Nu krijgen de cursisten de werking van de parachute te zien. Arie, de andere begeleider, doet een parachute om en Ruud neemt achter hem plaats. Hij demonstreert wat er precies gebeurt als de parachute door de static-line (de lijn die automatisch de parachute opent) wordt geopend. Geïnteresseerd kijkt de groep naar het doek dat zich langzaam voor hen ontvouwt. Na de werking van de parachute en het afspringen is het voor de cursisten nu tijd zich te concentreren op de landing. De para-rol is de landing voor alle beginners. Geoefend wordt er vanaf een stoel, met daarvoor een mat. Handen voor je kruis, je rug een beetje gekromd en je kin op je borstkas. Een sprong, gevolgd door een rol linksom of rechtsom. Alletwee de richtingen worden geoefend. Alle Benno, Hendrik, Kok, Gert-Jan en Linda maken tientallen rollen net zolang totdat ze zonder pijn door

middel van de para-rol kunnen landen. Bij de landing is het van belang dat je tegen de wind in landt. Door dit te doen verminder je de daalsnelheid en is de kans op blessures minimaal.

Al tijdens de landingsles worden de cursisten één voor één meegenomen naar een verwaarloosbaar uitziend apparaat. Het is het parachute-harnas dat omhoog gehezen wordt en waarin allerlei (onvoorziene) situaties worden geoefend die zich tijdens het afspringen kunnen voordoen. Zo krijgt bijvoorbeeld Linda te horen dat ze een twister heeft en moet ze dit probleem zien op te lossen door de eerder geleerde theorie in praktijk te brengen. Bij Hendrik daarentegen zit de slider niet goed en moet hij dit euvel zien op te lossen. Ruud roept bij Linda dat de twister niet verholpen is en kijkt hoe snel Linda het noodprogramma in werking zet. Gaat het de eerste keer nog wat onwennig, de tweede keer gaat alles vloeiend en zonder één enkele fout. Deze oefening is een belangrijke en maakt aan het einde van de dag ook deel uit van het examen.

Nadat iedereen droog met het parachute-springen geoefend heeft, begint het bij de cursisten langzamerhand door te dringen dat het nu echt mens is. Toch gaat iedereen dapper door. Grapjes over en weer moeten de spanning breken. De les in het springen vanuit een vliegtuig staat op het punt te beginnen. Tafels fungeren nu even als het vliegtuig. Ruud zal meegaan als jumpmaster

en de deelnemers begeleiden tot het springmoment. Na de afsprong zijn ze alleen en staan ze alleen nog maar via een oortelefoon in contact met Arie. Die zal de aspirant-parachutisten vanaf de grond via een radio naar beneden begeleiden. Maar zover is het nog niet. Eén voor één nemen de cursisten plaats op de tafel. Ruud roept "ready", terwijl hij Linda recht in zijn ogen laat kijken. Linda roept "Yes" en dan is het "Go". Duizendéén, duizendtwee, duizenddrie... parachutecontrole. Iedereen doet mee, doet net of er een jumpmaster voor hem zit en springt van tafel. De benen iets gespreid, de rug gekromd en de armen in V-vorm naar achter. Herhaling is het trefwoord tijdens deze cursus. De reden voor het recht aankijken van de jumpmaster voor de sprong is dat je niet naar beneden in die enorme diepte kijkt en een plotselinge aanval van hoogtevreze krijgt. Na veel sprongen te hebben geoefend zit het theorie-gedeelte erop. Slechts het examen scheidt de deelnemers nog van de grote sprong naar beneden.

Het is vijf uur als het examen wordt afgenomen. Vragen over veiligheid, het oplossen van parachute-openingsproblemen en een praktijkexamen aan de oefenparachute moeten duidelijk maken wie er geschikt is om mee te gaan en wie niet. Gelukkig voor deze groep slaagt iedereen voor de test en kan na bijna een hele dag in de schoolbanken te hebben gezeten, de uitrusting worden opgehaald. Alle cursisten hebben zich bij het onvermijdelijke neergelegd. Ze gaan

omhoog. Sterker nog, ze willen omhoog. Na een hele dag droog oefenen willen ze eindelijk eens uit een echt vliegend vliegtuig springen. In hun blauwe overals, de helmen op hun hoofd, parachutes op de rug en hoogtemeters aan de pols, zien ze eruit als volleerde parachutisten. De veiligheidsmaatregelen worden voor de laatste maal doorgenomen en dan is het wachten op het vliegtuig. Met een brullende motor, kondigt deze zijn komst aan. Er is nu geen weg meer terug. Eén voor één verdwijnen ze door de

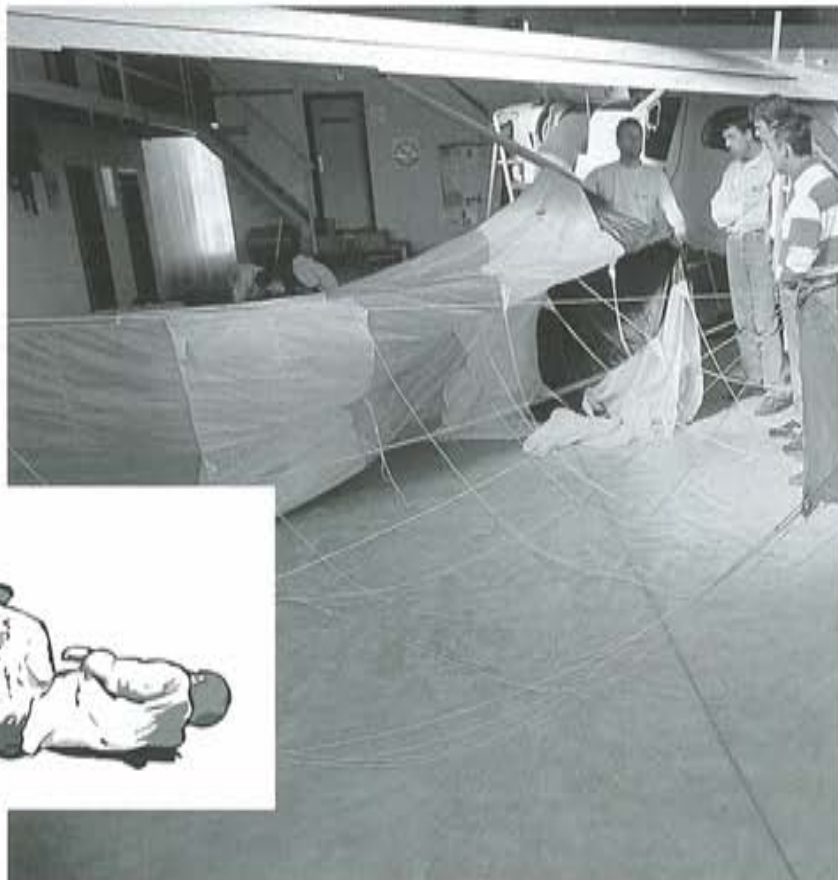
Één voor één verdwijnen ze door de deuropening van waar ze straks ook weer naar buiten zullen springen

deur vanwaar ze straks ook weer naar buiten zullen springen. Het vliegtuig taxied naar de startbaan en maakt vaart. Dan laten de banden het gras los en is al het contact met de aarde verdwenen. Het is tijd voor de sprong.

De kick van het springen

Het kleine vliegtuigje komt los van de grond. Ik zie op m'n hoogtemeter dat we langzaam stijgen naar 4000 feet (1280 meter). We zitten met zeven man op elkaar gepakt in het vliegtuigje maar het is doodstil. Ik bestudeer de gezichten van mijn medespringers en zie

angst in de starende blikken. Ruud, de 'jumpmaster', zit op de grond en wij, de vijf leerlingen, zitten op een bankje. Ruud haakt de 'static lines' aan een stalen haak vast. Die trekken zo dadelijk onze parachutes open. Ik hou het in de gaten want de slogan van Skydive ACTIONS! 'Skydive ONLY ONCE!' wil ik zelf liever niet al te letterlijk nemen. Bang gezicht

Ik kan niet zien of zijn parachute open is gegaan. Hendrik gaat er direct achteraan. Ook hier zie ik twee grote ogen en het lichaam dat als een veertje wegschiet. Dan gaat de schuifdeur dicht en keert de stilte terug. Ik hoor via mijn 'oortje' dat parachute 1 en 2 hangen. Ze hebben beiden een 'twist' (zoals je dat weleens ziet bij een schommel) en moeten 'fietsen' om de twist uit de touwen te krijgen. Mmmm. Kan ik nog afzeggen? Het is me nu wel duidelijk dat als je hoofd-parachute niet open gaat je als een baksteen naar beneden valt en heel rap moet reageren. Ik probeer me alvast te oriënteren. 'Waar ligt het vliegveld?' vraag ik aan Ruud. 'Daar vliegen we nu overheen'. Recht tegen de wind in. Hetgeen betekent dat de schuifdeur weer open gaat en de nummers 3 en 4 iets voorbij het vliegveld uit de kist springen. Kok en Benno verdwijnen direct uit zicht en de schuifdeur gaat weer dicht. Ik beseft me dat ik aan de beurt ben. Ik probeer om de 'square checklist' en de 'reserveprocedure' in mezelf te repeteren. In paniek kan ik me niet meer herinneren hoe ik ook alweer moest beginnen. 'Van Wijk, niet dichtslaan, je gaat nu toch niet blokkeren. Denk rustig na: wat kwam er nou ook alweer eerst?' 'Oh ja, het tellen: duizendéén, duizendtwee, duizenddrie, parachutecontrole. 'Dit onthouden, dan zien we daarna wel weer verder'.

Geroosterd

De deur gaat open. Ik zie dat de piloot me aankijkt en kijkt brutaal terug. Mij krijgen ze niet gek. Dan schuifel ik richting Ruud en kijk de diepte in. Zet m'n benen over de rand op het stepje en voel de wind al rukken.

Twee handen vast aan de reling. Ruud heeft m'n harnas vast. Ik kijk hem strak aan en als hij zegt 'Ready?' Roep ik 'Ja' 'Go!' Ik spring zijwaarts het vliegtuig uit, met gespreide handen en benen. Het zogenaamde presenteren aan de wind. Kennelijk niet helemaal zoals het moet, want ik hang horizontaal. Harop schreeuw ik duizendéén, duizendtwee, duizenddrie... en dan schiet het door me heen: 'Waar blijft dat ding?' Terwijl ik horizontaal hang, zie ik hoe het matras zich ontvouwt en met een lichte schok hang ik opeens stil. Veel te snel geteld. Ik hang!!! Ik kijk naar boven: een schitterend matras. Slider goed, alle cellen gevuld met lucht, niet eens een twist! Ik check mijn harnas: ook o.k. en begin te schreeuwen. Eerst zacht maar als ik me realiseer dat toch niemand me hoort keihard. Ik moet hardop lachen en pak m'n stuurgrepen vast en pomp twee keer. Ik kan het nog niet geloven. 'Nummer vijf!' hoor ik in m'n oor. 'Ja' zeg ik, me direct realiserend dat je helemaal niet kunt terugpraten met zo'n ding. 'Je mag een rondje naar links draaien'. Ik hang inderdaad al een tijdje apathisch in de lucht en trek m'n linkerhand naar m'n kruis, waardoor het matras langzaam en sierlijk een hele draai naar links maakt. 'Nr. vijf, je mag een hele draai naar rechts maken'. Nu wordt het genieten. Ik maak een paar 'flares', een volledige rem, waarbij het net lijkt of je een beetje omhoog gaat. Dan draai ik nog wat. Ik kijk op m'n hoogtemeter en naar de horizon, de huizen en de hoogspanningskabels waar je beter niet in kunt landen want dan word je geroosterd. 'Nr. 5, je moet aanstalten maken om naar de grindbak te vliegen'. Ik zie dat ik op 1000 foot ben en

zweef in bochten richting vliegveld. Met wind mee gaat dat onverwacht snel. Ik zie het plastic zeil met de letter 'T' ondersteboven in het gras liggen. 'Concentreer je op de landing' zeg ik tegen mezelf.

Het is de bedoeling dat ik een ruime bocht maak en zo land, dat ik de 'T' kan lezen. Tegen de wind in. Ik zie de rest in een groepje naast de grindbak staan. Ik wil zwaaien maar ik heb de handgrepen vast. Dat gaat dus niet. Ik beseft me dat ik Arie, die in mijn oortje praat, voor mezelf heb en besluit te wachten op het 'attentie flare'. Arie geeft aanwijzingen in mijn 'oortje' zodat ik op de juiste manier op de 'T' afsteven. Ik ga steeds harder en zie de grond dichter en dichter bijkomen. Ik moet me inhouden om niet aan m'n reflex toe te geven. Want mijn gevoel zegt allang: remmen! Pas seconden daarna hoor ik 'attentie...Flare!' Ik trek de handgrepen voor mijn kruis en land heel zachtjes (niks pararol: gewoon staand) met twee benen weer op aarde. Wow!

Er zijn twee soorten parachutes waarmee gesprongen kan worden. Tegenwoordig springt bijna iedereen met een matrasparachute. De ronde parachute (zoals je die nog regelmatig in oorlogsfilms en documentaires ziet) is alleen nog maar in gebruik als reserve-parachute. Afhankelijk van de geoefendheid van de springer verschild het matras in grootte.

Hardop schreeuw ik 1001, 1002, 1003...en dan schiet het door me heen: 'Waar blijft dat ding?'

Dan mindert het vliegtuigje vaart en duwt Ruud de enorme schuifdeur open. De wind giert naar binnen. Een oorverdovend lawaai. Ik zie een enorm gat met een duizelingwekkende diepte en pak het bankje stevig vast. Gert-Jan moet als eerste in het gat gaan zitten. 1200 meter lager zie ik dorpen, huizen, zwembaden en akkers liggen alsof het piepkleine blokkendozen zijn. We zitten in lichte wolkvlagen en je kunt zover kijken dat je voor mijn gevoel Nederland ziet liggen. Gert-Jan schuifelt vertwijfelt naar voren. Ruud pakt hem resoluut aan z'n harnas vast en zorgt dat ze elkaar strak in de ogen kijken. 'Ready?' Een ferm: 'Yes!' en 'Go!'. Vanaf het bankje zie ik een bang gezicht en Gert-Jans grote lichaam dat springt en binnen een seconde naar achter wordt geblazen en uit het zicht verdwijnt. Ruud haalt de static line binnen. Er zit niks meer aan vast.

Het is gelukt! Iedereen is veilig beneden. Trots wordt er even later naar huis gebeld om het thuisfront gerust te stellen

Veel mensen zien in parachutespringen een zeer gevaarlijke sport, maar als er één sport is waar tijdens de cursus grote nadruk op wordt gelegd is het veiligheid. Eén fout kan namelijk fataal zijn. Dat er jaarlijks maar weinig ongelukken met springers gebeuren is te danken aan de uitgebreide training en het zeer vaak oefenen van veiligheidsprocedures.

Waar bestaat de uitrusting van een parachutist uit:

- harnas
- helm
- hoofd-parachute (matras parachute)
- reserve-parachute (ronde parachute)
- hoogtemeter
- bril (voor bril- en contactlens dragers)
- stevige schoenen
- overal

Verschillen tussen matras- en ronde parachutes

Het grootste verschil zit natuurlijk in de vorm van de parachute. Een matras (of square) parachute is rechthoekig van vorm, terwijl de ronde parachute bolvormig is. Daarnaast is de ronde parachute voorzien van twee L-vormige of T-vormige sleuven die zorgen dat de parachute wendbaar is. In tegenstelling tot de ronde parachute is de matras-parachute bijzonder wendbaar. Deze zijn dan ook veel meer geschikt voor de beginnende en gevorderde parachutist. Het is ook daarom dat de ronde parachute alleen als reserve-parachute wordt gebruikt. Een ander voordeel van de matras-parachu-

te is dat je deze kunt afremmen en dus een zeer zachte landing mogelijk maakt.

Termen:

- flare = de remmende beweging die je vlak voor het landen maakt. Op zo'n drie meter hoogte trek je beide stuurlijnen naar je kruis, waarna de achterkant van de parachute naar beneden wordt getrokken en de parachute de neiging krijgt te stijgen. Op deze manier wordt de daalsnelheid beperkt.
- spin = als de parachute niet goed opent en in een niet te stoppen draai naar beneden komt. De oplossing van dit probleem is het afwerpen van de hoofdparachute en de reserve te openen.
- slider = de openingsvertrager van de parachute. Deze zit na opening van de parachute boven je hoofd.
- twister = als de parachute geopend is en de lijnen in elkaar gedraaid zitten. Oplossing van deze storing is de buitenste hangriemen uit elkaar te duwen en fietsbewegingen te maken.
- stuurlijnen = twee lijnen met handgrepen die besturing van de parachute mogelijk maken. Daarnaast kan met de stuurlijnen worden geremd en storingen worden verholpen.

Lezersaanbieding

Parachute-springen in België

Ooit eens de droom gehad om één dag net als een vogel geruisloos boven de aarde te vliegen? Dan kan dat nu met een fantastische aanbieding die Outdoor Magazine in samenwerking met Skydive ACTIONS! voor zijn lezers heeft gecreëerd.

Maar liefst **tien procent korting** krijgen lezers en abonnees op de ééndaagse cursus parachute-springen in het Belgische Namen. In plaats van fl. 275,- betaal je als Outdoor-lezer slechts fl. 247,50. Tijdens deze dag leer je basisbeginselen van het parachute-springen en sluit je de dag af met een solo-sprong van 1200 meter hoogte. Je staat in radio-contact met begeleiders op de grond en zij zullen jouw veilig binnenloodsen. Gedurende het grootste gedeelte van de dag zal je bezig zijn met de theorie. Hier leer je wat je in geval van nood moet doen, welke handelingen je moet verrichten om je reserve-parachute te openen en hoe je het beste kunt landen. Een examen aan het einde van de cursusdag bepaalt of je mag springen of niet.

Deze cursus staat open voor iedereen van zestien jaar en ouder. Die over een goede gezondheid beschikt (medische verklaring vereist) en natuurlijk ontzettend graag al eens heeft willen parachute-springen.

De dag is inclusief:

- gebruik parachute
- kop koffie
- Nederlandstalige instructeurs
- éénsprongs-certificaat.
- zeer goede routebeschrijving

De dag is exclusief:

- vervoer naar lokatie
- maaltijden en drankjes
- medische verklaring

Spring eens uit een vliegtuig en stuur vandaag deze bon nog in naar: Outdoor Magazine, Winthontlaan 200, 3526 KV Utrecht.

parachutespringen

Naam: _____

Adres: _____

Postcode: _____

Plaats: _____

Telefoon: _____

Land: _____

Voor meer informatie: Skydive Actions tel. 010-4207004